

عنوان مقاله:

کشاورزی بوم شناختی و امنیت غذایی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های راهبردی در علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

عبدالمجید مهدوی دامغانی - دانشیار دانشگاه شهید بهشتی و عضو مدعو فرهنگستان علوم جمهوری اسلامی ایران

خلاصه مقاله:

جهان اکنون به این نتیجه رسیده است که دستیابی به امنیت غذایی پایدار با رهیافتهای تولیدمحوری و سودای تولید هر چه بیشتر موجب نابودی منابع و سامانههای کشاورزی میشود. بنابراین باید با نگرشی بومشناختی که بر محور کشاورزی پایدار و بهره‌وری استوار می باشد، ضمن تولید غذای کافی و سالم، زمینه های حفظ منابع و سلامت محیط را نیز فراهم آورد. به باور بسیاری از متخصصان و سیاست گذاران، کشاورزی بومشناختی راه مناسبی برای تامین امنیت غذایی پایدار در آینده و رهیافتی برد- برد است که با ایجاد همافزاییها موجب افزایش تولید غذا و بهبود امنیت غذا و تغذیه و همزمان حفظ خدمات بوم‌نظامی و تنوع زیستی می شود که اجزای ضروری تولید پایدار کشاورزی هستند. اصول کشاورزی بومشناختی مبتنی است بر کمین‌سازی مصرف نهادهای برون مزرعه‌ای و بیشین‌سازی اتکا به نهاده‌ها و عملیات درون مزرعه‌ای. سلامت مواد غذایی نیز زمانی حاصل میشود که برابر تعریف، پسماند نهادهای کشاورزی، عامل های بیماریزا، فلزهای سنگین و دیگر آلاینده‌ها در مواد غذایی حضور نداشته باشند که این هدف مهم با کشاورزی بومشناختی به دست می آید. از سوی دیگر، ارتقای تابآوری سامانه‌های کشاورزی در ایران و دیگر منطقه های خشک و نیمهخشک که تغییر اقلیم در آن ها موجب تشدید تنشهای محیطی، از جمله خشکی، شوری و گرما میشود مستلزم توجه به رویکردهای بومشناختی در تولید فراورده های کشاورزی است. ایران نیز برای دستیابی به امنیت غذایی پایدار باید در مسیر کشاورزی بومشناختی گام بردارد، کشاورزی بومشناختی ای که دانشبنیان، بومسازگار، اقتصادمحور و بر پایه ظرفیت محیطی سرزمینی باشد.

کلمات کلیدی:

امنیت غذایی، حاکمیت غذایی، کشاورزی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428070>

